

сърдцата си къмъ насъ съ по-чиста любовъ и да поработятъ за да въздигнатъ въ нашата страна здание достойно на просвѣтената имъ христіанска совѣсть, ако искатъ да запридварятъ ужаснитъ потрясенія, които непременно ще послѣдватъ ако това не бѣде. Бываютъ моменти, които никой не желае, по които непременно трѣба да послѣдватъ.

„Се една таквазъ само надежда ный осѣщамъ себе си задължени да потраемъ, да почакамы и ще чакамы. Но ако, най послѣ, видимъ и се увѣримъ че Великитъ силы злоупотребително искатъ да задържатъ всемогуществото на силата си само за да проточатъ трайността на нашето тежко сществованіе, то, казвамъ го, не ще ни бѣде възможно да ся въздържимъ да не прибѣгнемъ до собственитъ си силы, които ако и твърдѣ слабы, немогътъ да не бѣдътъ по отчаяніето си мѣрдави.

„Фактътъ който не трѣба на ся мине съ премълчаванье е, че догдѣто ный българитъ живѣемъ на бащинитъ си огнища, скръпены о земята дѣто сж гробищата на дѣдытъ и прадѣдытъ ни, по брѣговетъ на Дунавъ, Марица и Вардаръ, по снѣжнитъ вършини на Балкана, по влажнитъ и снѣжчисти джбравы на Доспатъ и по кремениститъ отлози на Шаръ-планина, и днесъ, и утрѣ, и вынѣги ще смы противны на туй искусственно и насилственно разбѣдиніе, което ни сполѣти въ часътъ когато повече отъ всякой другъ пѣтъ вѣрвахмы че смы близу до цѣльтъ си. Явно е че ный ще желаемъ, защото неможемъ да не желаемъ, а като желаемъ, разумѣва ся и ще работимъ, и ще ся боримъ противъ пречкитъ на объединеніето си и, нѣма да ся отстъпимъ нито да ся отвърнемъ отъ тѣзи си цѣль, до тогазъ до когато ся не слѣемъ и съединимъ като единъ народъ въ една Държава. — За сега, право, ный можемъ еще да очакваме вразумяваніето на дипломатитъ и расположеніето на венцоноситъ, ама, въ отчаяніето си отъ това не ще пропустимъ сгодната минута, нито ще ся подвоимъ въ даденъ часъ да си подадемъ рѣка едни-други и да станемъ синца, като единъ человекъ, или да постигнемъ цѣльтъ си, или да ся заровимъ всинца подъ послѣднитъ развалины на отечеството си.

„Ный се не свѣнимъ да искажемъ прѣдъ свѣта това което излиза отъ избыткитъ на сърдцето на всякой българинъ; но като прѣдприемамы да рѣководимъ народа си къмъ предначертанната му цѣль, за честити ще ся считамы ако не ся намѣримъ принудены да свърнемъ отъ правилната линия на